

Ὁ Φιλάρετος Ἰωαννίδης γεννήθηκε στό χωριό Μουρατζαῖοι τῆς Σάμου, τό 1886. Σέ ἡλικία δεκαέξι ἐτῶν πῆγε στό Ἅγιον Ὄρος καί συγκεκριμένα στή Μονή Βατοπεδίου. Σπούδασε στό Σχολαρχεῖο τῆς Μονῆς, στήν Ἀθωνιάδα Σχολή, στή Μεγάλη Σχολή τοῦ Γένους στήν Κωνσταντινούπολη, στό Πυθαγόρειο Γυμνάσιο Σάμου καί στή συνέχεια στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Παράλληλα παρηκολούθησε μαθήματα στή Νομική Σχολή. Τό 1919 μετέβη, ὡς ὑπότροφος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, στήν Ἀμερική γιά εὐρύτερες σπουδές, ἀπ' ὅπου καί ἀπέκτησε Διδακτορικό Δίπλωμα ἀπό τό Πανεπιστήμιο του Γουϊσκόνσιν, μέ εἰδίκευση στήν ποιμαντική, κοινωνιολογία καί τήν ἐσωτερική ἱεραποστολή. Ὡς κληρικός ὑπηρετήσε στήν πολιτεία τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καί διετέλεσε διευθυντής στό Σεμινάριο Ἅγιος Ἀθανάσιος. Ἐξελέγη καί χειροτονήθηκε στήν Ἀμερική Ἐπίσκοπος Σικάγου ἀπό τήν Σύνοδο τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τήν 1η Μαΐου τοῦ 1923, ἀναλαμβάνοντας καί τά καθήκοντα τοποτηρητοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Τό 1930 ἐξελέγη Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου, περιοχή πού διαποίμανε μέχρι τό 1960, ὅτε παραιτήθηκε λόγω προβλημάτων ὑγείας. Κατά τήν ἐποχή τοῦ πολέμου καί τῆς κατοχῆς ἀνέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική καί ἱεραποστολική δράση. Ὑπῆρξε ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς

ιδρύσεως τοῦ Κοινοφελοῦς Ὄργανισμοῦ Κυκλάδων Νήσων καί ἄλλων φιλανθρωπικῶν σωματείων. Ἀνήγειρε τόν Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἐφρόντισε διά τή χειροτονία καλῶν κληρικῶν καί τήν ἐν γένει πνευματική καλλιέργεια τοῦ λαοῦ. Κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ τήν 8η Ἰουνίου τοῦ 1961.